

Abstrakt

Výška postavy je hlavním charakteristickým rysem člověka. Sama o sobě může být proměnlivá ke vztahu k prostředí. Vývoj výšky je především dán geneticky, ale z části je ovlivněn i vnějším prostředím. Evoluční pohled je velmi důležitý, zejména při identifikaci fosilních nálezů v období na přelomu plio-pleistocénu a celkově na vývoj jedince před 2,5 miliony let a charakteristiku našich předchůdců. Bakalářská práce poskytuje bližší pohled na metody, jak odhadnout co nejspolehlivěji výšku jedince u fosilních *Homo* a celkové porovnání zástupců mezi sebou. Také se zaměřuje nejen na období, ale i zeměpisné oblasti výskytu rodu *Homo*, a zda jsou zde souvislosti s nárůstem či poklesem výšky jedinců. Hlavním zjištěním práce je odlišnost v rámci druhů *Homo*. *Homo habilis* dosahoval výšky v rozmezí 120–155 cm, oproti tomu *Homo ergaster* měřil až kolem 170 cm. Australopitéci naopak byli nižšího vzrůstu. Gracilní australopitéci byli vysocí v průměru kolem 114 cm a robustní australopitéci je převýšili o 10 cm. Nepatrné rozdíly v tělesné výšce můžeme vidět i v rámci pohlavního dimorfismu. Klima v plio-pleistocénu nemělo žádný vliv na změnu výšky. Spíše zde hrálo roli geografické území výskytu našich předchůdců.

Klíčová slova:

Plio-pleistocén, výška postavy, *Homo*, evoluce, metody měření, robustní australopitéci, gracilní australopitéci